

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3751/2025
05.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Миодраг Јанковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарства унутрашњих послова - Дирекција Полиције - Координациона управа за Аутономну покрајину Косово и Метохија - Полицијска управа Приштина, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2469/25 од 11.09.2025. године, на седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2469/25 од 11.09.2025. године.

ПРЕИНАЧУЈУ се пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 2469/25 од 11.09.2025. године и пресуда Првог основног суда у Београду П1 163/25 од 28.05.2025. године тако што се **ОДБИЈА** тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да у корист тужиоца уплати доприносе за обавезно осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање по основу обавезног осигурања тужиоца за случај незапослености за период од 01.06.2013. до 31.08.2020. године, обрачунате на износе зарада за тужиоца који су утврђени правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П1 939/22 од 27.05.2022. године и то:

- за јун месец 2013. године на износ од 32.107,71 динар;
- за јул месец 2013. године на износ од 32.107,71 динар;
- за август месец 2013. године на износ од 32.107,71 динар;
- за септембар месец 2013. године на износ од 32.107,71 динар;
- за октобар месец 2013. године на износ од 32.107,71 динар;
- за новембар месец 2013. године на износ од 32.107,71 динар;
- за децембар месец 2013. године на износ од 32.107,71 динар;
- за јануар месец 2014. године на износ од 32.107,71 динар;
- за фебруар месец 2014. године на износ од 32.107,71 динар;
- за март месец 2014. године на износ од 32.107,71 динар;
- за април месец 2014. године на износ од 32.107,71 динар;
- за мај месец 2014. године на износ од 32.107,71 динар;
- за јун месец 2014. године на износ од 32.107,71 динар;

- [illegible]

- за септембар месец 2018. године на износ од 32.107,71 динар;
- за октобар месец 2018. године на износ од 32.107,71 динар;
- за новембар месец 2018. године на износ од 32.107,71 динар;
- за децембар месец 2018. године на износ од 32.107,71 динар;
- за јануар месец 2019. године на износ од 32.107,71 динар;
- за фебруар месец 2019. године на износ од 32.107,71 динар;
- за март месец 2019. године на износ од 32.107,71 динар;
- за април месец 2019. године на износ од 32.107,71 динар;
- за мај месец 2019. године на износ од 32.107,71 динар;
- за јун месец 2019. године на износ од 32.107,71 динар;
- за јул месец 2019. године на износ од 32.107,71 динар;
- за август месец 2019. године на износ од 32.107,71 динар;
- за септембар месец 2019. године на износ од 32.107,71 динар;
- за октобар месец 2019. године на износ од 32.107,71 динар;
- за новембар месец 2019. године на износ од 32.107,71 динар;
- за децембар месец 2019. године на износ од 32.107,71 динар;
- за јануар месец 2020. године на износ од 32.107,71 динар;
- за фебруар месец 2020. године на износ од 32.107,71 динар;
- за март месец 2020. године на износ од 32.107,71 динар;
- за април месец 2020. године на износ од 32.107,71 динар;
- за мај месец 2020. године на износ од 32.107,71 динар;
- за јун месец 2020. године на износ од 32.107,71 динар;
- за јул месец 2020. године на износ од 32.107,71 динар;
- за август месец 2020. године на износ од 32.107,71 динар;
- за јун месец 2013. године на износ од 10.000,00 динара;
- за јул месец 2013. године на износ од 10.000,00 динара;
- за август месец 2013. године на износ од 10.000,00 динара;
- за септембар месец 2013. године на износ од 10.000,00 динара;
- за октобар месец 2013. године на износ од 10.000,00 динара;
- за новембар месец 2013. године на износ од 10.000,00 динара;
- за децембар месец 2013. године на износ од 10.000,00 динара;
- за јануар месец 2014. године на износ од 10.000,00 динара;
- за фебруар месец 2014. године на износ од 10.000,00 динара;
- за март месец 2014. године на износ од 10.000,00 динара;
- за април месец 2014. године на износ од 10.000,00 динара;
- за мај месец 2014. године на износ од 10.000,00 динара;
- за јун месец 2014. године на износ од 10.000,00 динара;
- за јул месец 2014. године на износ од 10.000,00 динара;
- за август месец 2014. године на износ од 10.000,00 динара;
- за септембар месец 2014. године на износ од 10.000,00 динара;

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да на име трошкова целог поступка исплати туженој 129.250,00 динара у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2469/25 од 11.09.2025. године потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 163/25 од 28.05.2025. године којом је обавезана тужена, ставом првим изреке, да у корист тужиоца уплати доприносе за обавезно осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање по основу обавезног осигурања тужиоца за случај незапослености за период од 01.06.2013. до 31.08.2020. године, обрачунате на износе зараде тужиоца утврђене правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П1 939/20 од 27.05.2020. године и наведене у том ставу изреке и, ставом другим изреке, накнади му трошкове парничног поступка од 108.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка..

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију позивајући се на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Тужилац је поднео одговор на ревизију, у којем је захтевао накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Посебна ревизија је, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23) изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд у смислу члана 404. став 2. ЗПП и 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужене у овом спору потребно је одлучивати ради новог тумачења права у погледу застарелости доприноса за обавезно социјално осигурање и начина рачунања рока застарелости, због чега је одлучено као у првом ставу изреке на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужене основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, извршном пресудом Првог основног суда у Београду П 939/22 од 27.05.2022. године обавезана је тужена да на име накнаде штете због неисплаћене зараде у периоду од 01.06.2013. до 30.09.2020. године исплати тужиоцу износе ближе опредељене у изреци те пресуде са припадајућом законском затезном каматом. Тужилац је своја новчана потраживања по тој извршној исправи

наплатио у извршном поступку који је закључен 03.08.2023. године и у којем нису наплаћени доприноси за обавезно осигурање за случај незапослености.

Тужба за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање за случај незапослености на износе плата досуђене означеном правноснажном пресудом поднета је 16.01.2025. године. Тужена је истакла приговор застарелости тог потраживања.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом одредаба чланова 2, 3. и 51. став 1. и 2. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање и члана 164. Закона о раду, у вези са члановима 154. став 1. и 172. став 1. Закона о облигационим односима, усвојили тужбени захтев. По становишту судова, утужено потраживање није застарело јер обавеза уплате доприноса доспева тек у тренутку уплате зараде, а како је пресуда којом је тужена обавезана на исплату плата постала правноснажна 28.12.2022 године, а уплата њоме досуђених износа извршена након доношења решења о извршењу од 02.08.2023. године у извршном поступку закљученом 03.08.2023. године, то од доспећа обавезе уплате до подношења тужбе 16.1.2025. године није истекао трогодишњи рок у коме застаревају потраживања из радног односа сагласно члану 196. Закона о раду.

По оцени Врховног суда, основани су наводи ревидента да је истакнути приговор застарелости оцењен погрешном применом материјалног права.

Доприноси који се плаћају из зараде чине њен саставни део, у смислу члана 105. став 2. Закона о раду, а послодавац је дужан да их обрачуна и уплати у своје име, а у корист запосленог у смислу чл. 51, 52. и 56. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, и они представљају потраживање запосленог из радног односа, који је по својој природи грађанско-правни, облигациони однос. Зато се на спорни однос странака, у погледу застарелости потраживања доприноса за обавезно осигурање за случај незапослености као саставног дела зарада, примењује одредба члана 196. Закона о раду, а како њиме нису посебно уређена питања тока, наступања и дејстава застарелости, на однос странака се примењују, на основу члана 23. Закона о облигационим односима – ЗОО и одредбе чланова 360, 361. и 362. ЗОО.

Законом о раду је прописано да сва новчана потраживања из радног односа застаревају у року од три године од дана настанака обавезе (члан 196). У складу са одредбама ЗОО, застарелост почиње да тече за сва потраживања, па и за она из радног односа, првог дана после дана када је поверилац (запослени) имао право да захтева испуњење обавезе, ако законом није што друго прописано (члан 361. став 1) и наступа кад протекне законом одређено време у коме је поверилац могао захтевати испуњење обавезе (члан 360 став 2), односно истеком последњег дана законом одређеног времена (члан 362), од када престаје право захтевати испуњење обавезе (члан 360. став 1), с тим што се суд не може обазирати на застарелост, ако се дужник није на њу позвао (члан 360. став 3). Плате се исплаћују у текућем месецу за претходни месец, сагласно одредби члана 4. став 2. Закона о платама државних службеника и намештеника.

Следствено изложеном, обавеза тужене да у своје име а за рачун тужиоца уплати доприносе за обавезно осигурање за случај незапослености настала је истовремено са обавезом да тужиоцу исплати плату за сваки месец у периоду од јуна 2013. до августа 2020. године. Испуњење обавезе тужене да уплати доприносе за сваку од плата које су доспевале тужилац је могао да захтева првог дана од дана када је

могао захтевати испуњење обавезе тужене да му исплати плату за конкретан месец у том периоду. У парничном поступку покренутом тужбом од 07.03.2016. године у коме је од тужене захтевао исплату плате за означени временски период, који је окончан правноснажном пресудом П1 939/22 од 27.05.2022. године, тужилац је пропустио да стави захтев и за уплату доприноса за обавезно осигурање за случај незапослености на тражене и досуђене износе неисплаћене плате. Имајући у виду да је од тада (последње тужиочево потраживање односило се на исплату плате за август 2020. године, која је за наплату доспевала у септембру 2020. године) до подношења ове тужбе (16.01.2025. године) истекао трогодишњи рок из члана 196. Закона о раду, наступила је застарелост тужиочевог потраживања, те је због тога престало његово право да захтева од тужене испуњење обавезе уплате доприноса за обавезно здравствено осигурање.

Из наведених разлога, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о трошковима поступка из трећег става изреке донета је на основу члана 165. став 2. у вези с члановима 153. став 1. и 154. ЗПП, с обзиром на успех тужене, којој су досуђени трошкови поступка за састав одговора на тужбу од 24.750,00 динара, жалбе од 49.500,00 динара и ревизије од 55.000,00 динара.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић